

Zapytanie nr 5
z dnia 25.06.2020 r.

Zamawiający opisując system nawierzchni PU posłużył się rekomendacją techniczną RT ITB-1210/2011 wystawiona dla Systemów CONIPUR SP, CONIPUR 2S i CONIPUR EPDM. Można stwierdzić, że na etapie przygotowywania postępowania przetargowego Zamawiający dokonał wyboru nawierzchni – w takim razie dlaczego w przestrzeni publicznej zamieszcza się taką „szopkę”? Gdzie w tym postępowaniu ma miejsce Ustawa PZP? Zamawiający poprzez swoje spersonalizowane wymogi uniemożliwia innym producentom złożenie ofert konkurencyjnych naruszając zasadę równości oraz uczciwej konkurencji wyrażoną m.in. w art. 29 ust. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych.

Z największym uznaniem doceniamy jakość konkurencyjnych produktów, ich osiągnięcia są imponujące ale niech Zamawiający stwarza warunki do zdrowej konkurencji a nie dokonuje wyboru na etapie projektu. Taką postawą Zamawiający eliminuje wszystkie konkurencyjne wyroby w tym rodzimych producentów. Należy również podnieść, że zgodnie PZP Art. 30. zam. publ., Zamawiający musi się stosować do obowiązujących norm. W rzeczonym postępowaniu Zamawiający posługują się starą rekomendacją ITB z 2011r. która dawno straciła ważność w dodatku jako dokument nie jest wymagana od 3 lat. Co więcej zawarte w niej parametry mają być udokumentowane zgodnością z normą PN EN 14877 z 2014r. Brak logiki – nowa norma ma potwierdzić stare badania. Zamawiający żąda parametrów takich jak: przyczepność do podbudowy (podkładu), współczynnik tarcia kinetycznego, odporność na uderzenie, nasiąkliwość, wytrzymałość na rozdzieranie, ścieralność (metoda Stuttgart), twardość (metoda Shore'a), odporność na temp. 60°C, odporność na cykle hydrotermiczne i odporność na zamrażanie - te parametry nie uwzględnia i nie reguluje norma PN EN 14877:2014, są nie istotne i nie mają żadnych wartości przy ocenie nawierzchni sportowych poliuretanowych instalowanych na zewnątrz. Warto przeanalizować normę PN EN 14877:2014 i zastąpić parametry nienormatywne odpowiednimi parametrami normatywnymi takimi jak: opór poślizgu (nawierzchnia sucha i mokra), przepuszczalność wody, ścieranie (metoda Tabera), odporność na kolce, odporność po starzeniu (aż 9 różnych właściwości), amortyzacja, odkształcenie pionowe i zachowanie się odbitych piłek.

Podnosimy, że Zamawiający w dużej mierze oparł swoje wymagania na parametrach iluzorycznych nie mających związku z nawierzchniami PU. Np.; wymagany przez Zamawiającego parametr **WYTRZYMAŁOŚĆ NA ROZDZIERANIE** – to badanie zgodne z norma PN EN ISO 4674-1:2005 – dotyczące płaskich wyrobów tekstylnych powleczonych gumą lub tworzywami sztucznymi - wyznacza odporność na rozdzieranie ze stałą prędkością. Kolejny przykład **ŚCIERALNOŚĆ w mm**, to metoda bada ścieralność w aparacie Stuttgart ubytek grubości (mm) – metodę badania reguluje norma PN EN 660-1:2002 dotycząca elastycznych pokryć podłogowych - wyznacza odporność na ścieranie metodą Stuttgart. Metodę Stuttgart stosują się do wyznaczania odporności na ścieranie warstwy użytkowej polichlorowinyłowych pokryć podłogowych w warunkach laboratoryjnych. Metoda badania ma zastosowanie do pokryć podłogowych o gładkiej powierzchni. Może być stosowana do wyznaczenia odporności na zużycie powierzchni pod wpływem ścierania, a szczególnie do klasyfikowania rodzajów warstwy użytkowej w ramach jednego rodzaju wyrobu. Metoda ta nie ma zastosowania do porównywania odporności na zużycie różnych materiałów, np. gumy, polichlorowinyłu czy nawierzchni poliuretanowych. Zgodnie z obowiązującą normą PN EN 14877:2014, ścieralność bada się metodą Tabera (g). Zwracamy uwagę na fakt, że potwierdzenie na zgodność z normą PN EN 14877:2014 – jak sama nazwa mówi potwierdzi parametry opisane w tej normie, korelujące z systemami nawierzchni PU.

Oświadczamy, że nie ma już aprobat ani rekomendacji ITB. Informujemy, iż dla nawierzchni sportowych zewnętrznych nie obowiązuje w aktualnym stanie prawnym rekomendacja techniczna. Aprobaty techniczne oraz Rekomendacje techniczne nie są już wydawane. Obecnie będą wydawane krajowe oceny techniczne (KOT) przez co należy rozumieć udokumentowaną, pozytywną ocenę właściwości użytkowych zasadniczych charakterystyk wyrobu budowlanego, które zgodnie z zamierzonym zastosowaniem mają wpływ na spełnienie podstawowych wymagań o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz.U. z 2013 r., poz. 1409, z późn. zm.), przez obiekty budowlane, w których wyrób będzie stosowany. Natomiast z zapisów ROZPORZĄDZENIA MINISTRA INFRASTRUKTURY i BUDOWNICTWA z dnia 17 listopada 2016 r. w sprawie sposobu deklarowania właściwości użytkowych wyrobów budowlanych oraz sposobu znakowania ich znakiem budowlanym wynika, iż dla nawierzchni syntetycznych wykonywanych 'in situ' czyli na placu budowy wystarczy, aby produkt posiadał aktualne badania na zgodność z normą EN 14877:2014.

Jako doświadczony producent systemów PU chcielibyśmy uzyskać informacje na podstawie jakiej wiedzy, Zamawiający sformułował swoje wymagania i do jakich norm je odnosi?

Sugerujemy aby Zamawiający przeanalizował obowiązujące normy, wytyczne PZLA, zalecenia Ministerstwa Sportu i Turystyki, zasięgnął wiedzy fachowej w środowisku różnych producentów czy wykonawców, następnie zebrał listę dostępnych i pozytywnie ocenionych systemów nawierzchni PU i dopiero opracował swoje oczekiwania. Obecne działania Zamawiającego są wbrew obowiązującej nomenklaturze i wskazują tylko jednego producenta.

Reasumując - wnosimy o uwzględnienie powyższych uwag oraz stosowną zmianę treści Opisu Technicznego w sposób opisany na wstępie, nie naruszający zasad uczciwej konkurencji oraz równego traktowania wykonawców. W obecnej formie mamy do czynienia z zamówieniem publicznym w którym ulokowano autorską kompozycję Zamawiającego, postawioną ponad obowiązujące przepisy. Jak widać nie forsujemy swoich parametrów, oczekujemy uczciwej konkurencji i akceptacji produktów zgodnych z obowiązującymi przepisami i normami.

Obowiązkiem Zamawiającego jest zamieszczanie w przestrzeni publicznej uczciwie sformułowanych wymagań zgodnych z aktualnymi przepisami.

Nie istotne są wyniki badań laboratoryjnych bez zachowania jakości wykonania systemów nawierzchni i konserwacji w trakcie użytkowania.